

להחזיר עטרה ליושנה

מטרת הצניעות להצניע עצמה ולא להתבלט כדאמרו חז"ל (סוטה מט:): שגזרו על עטרות כלות, משום צניעותא. וכידוע הצניעות היא הסגולה הבדוקה מדברי חז"ל לילדים נשגבים, כבגמ' (יומא מז.). שהאשה קמחית זכתה לבנים כהנים גדולים בזכות צניעותה יותר משאר הנשים (עי' בבן יהודע), וכן הוא במדרש רבה (במדבר א', ג') כל אשה שמצנעת עצמה ראויה שתנשא לכהן ותעמיד כהנים גדולים.

המושג 'צניעות' אינה רק לכסות הבשר, כי אפשר להיות מכוסה ובכל זאת היא לבושה בפריצות, וכמו שביארנו בס"ד בשו"ת משנת יוסף (ח"ו סי' ב') שהאיסור ללכת אחורי אשה נפסק בשו"ע (אהע"ז כ"א, א'), ביארו בשו"ת הרדב"ז (ח"ב סי' תש"ע) ומובא בבאר היטב שם, שצריך להתרחק ממנה עד שלא יכיר בתנועת אבריה, אפילו במכוסה מכף רגל ועד ראשה, דיכול לגרום לו הרהור באשה עיי"ש, הרי שהבגד צריך להיות ארוך ורחב היטב, בכדי לכסות בליטות אבריה, וגם ראיה מירושלמי (סנהדרין פ"ה ה"ב, דף נג.) שגיחזי הי' פרוץ בערוה, כיון שהדף את השונמית בהוד יופי שלה, ששם מקום הרהור - הרי שיש להסתירו בבגד עליון (כגון שאל).

וכתב הרוקח (הל' תשובה סי' ה') שלא יראה פני אשה, ולא כנגד כו' עכ"ד - וכבר כתב הרמב"ם (איסורי ביאה כ"א, ב') שהמתכוין להביט ביופי אשה חייב מכת מרדות, וברור שאין הכוונה רק בפנים שלה, אלא בכל דמותה, דהטעם שמביא להרהור. והטענה שהנשים הפרוצות אומרות "אל תסתכל" היא טענת היצר הרע, וגם בדור המבול שהפרוצות גרמו לעבירות (כהתרגום יונתן בראשית ו', ב') בודאי אמרו כן, ועי"ז הביאו המבול לעולם.

ועפ"ז נהגו כל הנשים הצנועות ללבוש בגדים רחבים כפי הצורך, ומשנות קדם נהגו לצאת לרחוב בצעיף מהראש על הכתפיים עד חצי הגוף, וכן נהגו הנשים בירושלים עיה"ק ת"ו, כמו שהזקנים שבנו זוכרים - ולא עלתה על דעת אשה או בתולה כשרה ללבוש בגד הדוק שיבלטו אבריה הקדמיים והאחוריים. אם נשאל לנשים איך הן מתארות לעצמן את דמות האמהות הקדושות, בודאי כולן יודו שבלי ספק היו לבושות בתכלית הצניעות.

